

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΕΛΛΗΣΙ ΠΑΙΔΙΩΝ.

(Συνέχεια, ἴδε φυλλάδιον 29).

ΙΠΠΙΚΑ ΕΥΛΙΝΑ. Τὴν παιδιάν ταύτην διαφόρως ἐξηγεῖ ὁ Βαλσαμών λέγων « περὶ τοῦ ξυλίνου ἵππικῆ ποτε γέγονεν ἀμφιβολία παρὰ τῷ βασιλικῷ βήματι, καὶ τινες μὲν εἶπον εἶναι τοῦτο τὸ σύνθημα παρὰ τῶν παίδων γινόμενον παίγνιον ἐξωθεν τοῦ ἵππικῆ, ἀντὶ ἵππων χρωμένων ἀνθρώποις εἰς διαφορησάσαν· τινὲς δὲ εἶπον εἶναι τοῦτο ξύλινόν τι κατασκευάσμα διὰ κλιμάκων πολυειδῶς ἀνυψούμενον, ἐχουσῶν διὰ μέσου ὅπας διαφόρους· οἱ γὰρ συνθηκίζοντες ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ παίγνιῳ, βώλους τέσσαρας ἐπεροβαφεῖς ἄνωθεν τῶν κλιμάκων τιθέμενοι, πρὸς τὸ κάταντες ἀπολύουσι, καὶ ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν βώλων ἐξερχόμενος διὰ τῶν ὀπῶν ἐκ τῆς τελευταίας ὅπως τὴν νικῶσαν δίδωσιν ἔχοντι αὐτόν. » Ἡ δὲ ἐν Τρούλλῳ Σύνοδος ἐκάλυψε τὸ ξύλινον ἵππικὸν ἐν τῷ ΚΑ΄ κανόνι, διότι εἶχε καὶ τοῦτο ὁμοιότητα πρὸς τὸν κύβον.

Κάλαμον ἐπιβαίνειν. Τὰ μικρὰ παιδιὰ κάλαμον ἐπιβαίνοντα, ὡς ἵππον, συνέπαιζον οἴκαδε.

Κατὰ λουτρὸν τὸ Ἀθήνησι παίγνιον. Καίτοι ἡ παιδιὰ αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἔθιμον, ὡς νόμος μᾶλλον ἢ ὡς παιδιὰ, παραθέτομεν ὁμῶς καὶ αὐτὴν ἐνταῦθα χρώμενοι ταῖς λέξεσιν, αἷς ὁ Ναζικινζήνος Γρηγόριος εἰς ἐπιτάφιον Βασιλείου τοῦ Μεγάλου χράται· « Ἐπεὶ δ' ἂν οὖν τις ἐπιστῆ τῶν νέων καὶ ἐν χερσὶ γένηται τῶν ἐλόντων· γίνεσθαι δὲ ἢ βιασθεῖς ἢ ἐκόν. Νόμος οὗτός ἐστιν αὐτοῖς Ἀττικὸς, καὶ παιδιὰ σπουδῆ σύμμικτος. Πρῶτον μὲν ξεναγεῖται παρὰ τινι προσηλωφῶτι, ἢ φίλων ἢ συγγενῶν ἢ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς πατρίδος, ἢ τῶν ὄσοι περιττοὶ τὰ σοφιστικὰ καὶ προσαγωγοὶ τῶν λημμάτων. Κάντεῦθεν μάλιστα διὰ τιμῆς ἐκείνοις, ἐπεὶ καὶ τοῦτο μισθός ἐστιν αὐτῆς τῶν σπουδαστῶν τυγχάνειν, ἔπειτα ἐρεσχελεῖσθαι παρὰ τοῦ βουλομένου παντός. Βούλεται δ' αὐτοῖς, οἶμαι, τοῦτο τῶν νεηλίδων συστέλλειν τὸ φρόνημα καὶ ὑπὸ χεῖρα σφῶν ἀπ' ἀρχῆς ἄγειν. Ἐρεσχελεῖται δὲ, παρὰ μὲν του, θρασύτερον, παρὰ δὲ του, λογικώτερον ὅπως ἂν ἀγροικίας ἢ ἀστείότητος ἔχη τὸ πρᾶγμα, τοῖς μὲν ἀγνοοῦσιν λίαν φοβερὸν καὶ

ἀνήμερον· τοῖς δὲ προειδόσι, καὶ μάλᾳ ἡδὺ καὶ φιλάνθρωπον. Πλείων γάρ ἐστιν ἡ ἐνδειξις, ἢ τὸ ἔργον τῶν ἀπειλουμένων. Ἐπειτα πομπεύει, διὰ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ λουτρὸν προαγόμενος· ἡ δὲ πομπή, διατάξαντες ἑαυτοὺς στοιχηδὸν κατὰ συζυγίαν ἐκ διαστήματος οἱ τελούντες τῷ νέῳ τὴν πρόοδον, ἐπὶ τὸ λουτρὸν προπέμπουσιν. Ἐπεὶ δ' ἂν πλησιάσῃσι, βοῆ τε πολλῇ καὶ ἐξάλμασι χρώμενοι, καθάπερ ἐνθουσιῶντες· κελεύει δ' ἡ βοή, μὴ προβαίνειν, ἀλλ' ἴστασθαι ὡς τοῦ λουτροῦ σφᾶς οὐ παραδεχομένου· καὶ ἅμα τῶν θυρῶν ἀρασσομένων, πατάγω τὸν νέον φοβήσαντες, εἶτα τὴν εἴσοδον συγχωρήσαντες, οὕτως ἤδη τὴν ἐλευθερίαν δίδωσιν ὁμότιμον ἐκ τοῦ λουτροῦ, καὶ ὡς αὐτῶν ἕνα δεχόμενοι· καὶ τοῦτό ἐστιν αὐτοῖς τῆς τελετῆς τὸ τερπινότατον, ἢ ταχίστη τῶν λυπούντων ἀπαλλαγῆ, καὶ κατάλυσις. » Ταῦτα δὲ καὶ ὁ Φώτιος βεβαιοῖ εἰς Ὀλυμπιοδώρου ἀναγνώσματα.

Κέλευμα, παρ' Ἡσυχίου, παιδιᾶς εἶδος.

Κινδαλισμός, παιδιὰ διὰ πεττάλων· ὁ παίζων αὐτὸν ὤφειλεν οὐ μόνον νὰ καταπήξῃ τὸν πάταλον κατὰ γῆς διῦγρου, ἀλλὰ καὶ τὸν καταπαγέντα νὰ ἐκκρούσῃ πλήξας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δι' ἐτέρου παττάλου.

Κολλαβισμός. Παις τις ἐκράτει τοὺς ὀφθαλμούς διὰ τῶν χειρῶν, τῶν δὲ λοιπῶν κτυπώντων αὐτόν, ὤφειλε νὰ εἴπῃ τίς τὸν ἐκτύπησε.

Κόνταξ Κυρτανός, ἀπὸ Κούντου τινος οὕτω κληθεῖσα παιδιὰ καὶ δι' ἄνευ σιδήρου ἀκοντίου παιζομένη.

Κορτομονόβολοι, παιδιὰ διὰ πηδήματος.

Κορτοπαίκτης, παιδιὰ, ἣν ἡ ἐν Τρούλλῳ σύνοδος ἐπετίμησεν.

Κοτταβισμός, ὃν παρὰ τῶν Σικελῶν οἱ Ἀττικοὶ παρέλαβον, οὕτω, κατὰ Σουίδαν, παιζόμενος « Ῥάβδος μακρὰ ἦν πεπηγμένη ἐν τῇ γῆ καὶ ἕτερα ἐπάνω αὐτῆς, κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου· εἶχε δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρητημένας καὶ κρατῆρας δύο ὑδατος ὑποκάτω τῶν πλάστιγγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριάς χαλκοῦς κεχυρωμένος· τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. Καὶ πάντων παιζόντων ἀνίστατό τις ἔχων φιάλην, γέμουσαν ἀκράτου καὶ μήκοθεν ἴσάμενος ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόναν εἰς τὴν πλάστιγγαν ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῆ καὶ κατελθοῦσα κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεχυμένου καὶ ποιήσῃ ἤχον. Καὶ ἂν μὲν μὴ ἐκχυθῆ ἐκ τοῦ οἴνου ἐνίκα καὶ ἤδει ὅτι φιλεῖται αὐτός

ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μὴ, ἤττάτο. Ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδρῆς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ μάνης. Ἐλάμβανον δὲ οἱ νικηταὶ ἄλλα πλακουντίσκους, πυραμοῦντας καὶ σησαμοῦντας, ἄτινα κοττάβια ὠνόμαζον.

Κυβεῖα. Τὸ παίγιον τοῦτο ἐπαίζετο διὰ βόλων, οὓς καὶ κυβευτικούς ἐκάλου· ἕκαστος δὲ τῶν βόλων τούτων εἶχεν ἴδιον ὄνομα ὡς ἄβουλα, ἀβραμίας, ἀγύρτης, ἄθετος, αἶγλη, ἀνακάμπτων, ἀνηθος, ἀντίτευχος, ἀντίτυπος, ἀνυπομόνητος, ἀργεῖης, ἄρτος, βούλαξ, γυμνασιάρχης, δάκνων, δορεὺς, ἐκδύνων, ἐλλείπων, ἐξίτης, ἐπακοντισμός, ἐπίθετος, ἐπιφέρων, εὐδαίμων, ἱερός, κάκχασος, καλλίβολος, κεντρωτός, κήρυκος, κίγκασος, κῖος, κρύφασος, κυνορχίας, κύων, κῶος, λάκων, λάμπων, μάγνης, μάνης, μίδας, ξανθιμίας, οἶνη, οἶστρος, ὄνος, ὄρος, πάτραйна, πάτρηλος, πέρσης, πρανής, πυαλίτης, σίμων, σολών, συνωρικὸς, σφάλλον, τιμόκριτος, τρίς ἐξ, τριχίας, ὑπτιάζων, φαλλός, χῖος.

Κυρητίδα, οἱ παῖδες ἀπτόμενοι τῶν ὠτων ἀλλήλων ἐφιλοῦντο ἐναλλάξ.

Μάρων, παιδιὰ τις παρὰ τοῦ Βαλσαμῶνος μνημονευομένη.

Μηλολόρη, οὕτω καλεῖται κυρίως ζωῦφιόν τι, μεῖζον τῆς σφηκός, ὅπερ ἐπικαθεζέται εἰς τὰ ἄνθη, ἢ παρ' ἡμῖν *ζήνα*· ταύτην λαμβάνοντες οἱ παῖδες, ἐξήρτων λίνον καὶ ξυλίφιον ἀπὸ τοῦ ποδός τῆς καὶ τὴν ἄφινον νὰ πετάξῃ, αὐτῶν κυνηγούντων τὸ ζωῦφιον.

Μορόβολοι, παιδιὰ τις, ἣν ὁ Φώτιος δὲν θεωρεῖ ἀπαγορευτέαν.

Μυῖα χαλκῆ, ἣν ἐπαίζον, κατ' Εὐστάθιον οὕτω, «Καταδεῖται τις βρακίῳ τὰς ὄψεις καὶ καταστάς εἰς μέσον τῶν συνειλεγμένων, παριῶν φωνεῖ, χαλκῆν μυῖαν θηράσω· οἱ δὲ κύκλω ἐστῶτες, βίβλοις ἢ καὶ ταῖς χερσὶ παίοντες ἀποκρίνονται ἄλλ' οὐ λήψεις· οὐδὲ ἂν λάβηται, καθίστησιν ἐκεῖνον εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν. » Ἡ παρ' ἡμῖν τυφλομυῖα. ἕτερον εἶδος αὐτῆς εἶνε ἡ *Μυτρία*, ἐν ἣ, καθ' Ἡσύχιον, «καταμύωντος τὸν ἐρωτώμενον ἀποφαίνεται σχεδιάζων ἕως ἂν ἐπιτύχῃ ἐὰν δὲ ἀμαρτῶν ἀναβλέψῃ, πάλιν καταμύει. »

Μυστέα, παιδιὰ τις, ὡς ὁ Ἡσύχιος λέγει, ἐπιτελουμένη καταλύοντα τοὺς ἐξάρχοντας.

Ναυμαχία, εἶδος κυβεῖας, ὡς ὁ Πολυδεύκης.

Ἵοαροι, παιδιὰ τις περὶ τὰ ἀφροδίσια.

Ὀκτώηχος, παιδιὰ παρὰ Βαλσαμῶνι.

Ὀρτυγοκοπία, παρὰ Πολυδεύκει, ἐπαίζετο διὰ τῶν ὀρτύγων.

Ὀστρακίνα, τὰ παρ' ἡμῖν, κορώνα ἢ γράμματα. Παῖδες διαιρούμενοι εἰς δύο μοῖρας εἶχον ὄστρακον, οὗ τὸ ἐν μέρος εἶχε πίσσαν· ἐβρίπτε δὲ αὐτὸ πρὸς τὰ ἄνω, λέγων νύξ ἢ ἡμέρα; ὁποῖον δὲ μέρος ἀπετύγγανε κατὰ τὴν πτώσιν τῶν ὄστράκων, ἐδιώκετο ὑπὸ τῶν ἄλλων.

Ὀυραρία, παιδιὰ τις διὰ τῆς σφαιρας.

Παιδιὰ ἐν ὕδατι, ταύτην ἐπαίζον εἰς τὰς λίμνας ἢ τὴν θάλασσαν ἐν ὥρᾳ θέρους.

Πεντάλιθα, διὰ πέντε λίθων παιζόμενα, τὰ παρ' ἡμῖν πεντάβουλα· ὤφειλε δὲ ὁ παίζων ῥίπτων αὐτὰ διὰ τοῦ κοίλου τῆς χειρὸς νὰ ἀναλάβῃ αὐτὰ εἰς τὸ ὕπισθεν, ἄλλως ἤττάτο.

Περιχυτή, παιδιὰ διὰ πάλης.

Πεσσοί, οἵτινες ἐπαίζοντο διὰ ψήφων, τῆς δὲ παιδιᾶς ταύτης εἶδος ἦν ἡ κλουμένη πόλις· ἢ δὲ εὔρεσις τῶν πεσσῶν παρὰ τοῦ Πλάτωνος ἀποδίδεται τοῖς Αἰγυπτίοις.

Πλατυγίγειν, ὅπερ ἐπαίζον οἱ ἐρώωντες ἢ αἱ ἐρώσαι· λαμβάνοντες οὗτοι φύλλον μήκωνος ἢ ἀνεμώνης, ἔθετον αὐτὸ ἐπὶ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ καὶ ἀντέκοπτον αὐτό· τότε ἂν μὲν ἤχει τὸ φύλλον, ἠγαπῶντο, εἰ δὲ μὴ τανάπαλιν.

Πλειστοβολίδα, παιζομένη δι' ἀστραγάλων ἢ δι' ἀργυρίου.

Πύθαγος, παίγιον διὰ κατόπτρου παιζόμενον οὕτως· οὕσης τῆς σελήνης πλήρους ἔγραφον αἵματι εἰς τι κάτοπτρον καὶ ἐδείκνυον πρὸς τὴν σελήνην· πλησίον δ' αὐτοῦ ἰστάμενός τις ἕτερος ἀνεγίνωσκεν εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον, πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γράμματα.

Ῥαθυγίγειν, εἶδος παιδιᾶς ἀσελγοῦς, καθ' ἣν ἐκτύπων τὴν πυγὴν διὰ τοῦ ποδός.

Σκαρία ἐκαλεῖτο ἢ παιδιὰ δι' ἧς ἐκτύπων τῷ μέσῳ δακτύλῳ τοὺς μυκτῆρας ἀλλήλων.

Στρεπίνα, Ἐπροσπάθουν νὰ σρέψωσι νόμισμά τι ἢ ὄστρακον χαμαὶ κείμενον δι' ἑτέρου νομίσματος ἢ ὄστράκου βάλλοντες αὐτό.

Σχοιρομυλίνδα, Ἐσχημάτιζον κύκλον καὶ εἰς σχοῖνος ἐτίθετο πλησίον αὐτοῦ· ἂν τις λοιπὸν ἐξ ἀπροσεξίας ἐπάτει τὸν σχοῖνον τρέχων περὶ τὸν κύκλον, ἐτύπτετο· ἄλλως ἔτυπτε τὸν θέντα αὐτόν.

Τάβλα, παρὰ Σουῖδα, ὄνομα παιδιᾶς, ἣν ἐφεῦρεν ὁ Παλαμίδης ἐν Τρωάδι εἰς διασκέδασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Τάβλα δὲ εἶνε ὁ γήινος κόσμος, δώδεκα δὲ κάσοι ὁ ζωδιακὸς ἀριθμὸς, τὸ δὲ ψηφοβόλον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἐπτὰ κοκκία, παριστώσι τὰ ἐπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν, ὁ δὲ

πύργος τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ. Ἐν γένει δὲ ἡ παιδιὰ αὕτη εἶχεν ἀστρονομικὸν ἀντικείμενον.

Ταυρεὶή δ᾽, παιδιὰ παρὰ Ταραντίνους ἰδίως ἐν χρήσει.

Τρόπα, ἡ παρ' ἡμῖν *γροβίτζα*, καλουμένη, ἦν ἔπαιζον δι' ἀστραγάλων ἢ καὶ βαλάνων.

Τροχός, παιδιὰ καθ' ἣν ἔχοντες εἶδος τροχοῦ οἱ παῖδες ἔστρεφον αὐτὸν μάλιστα κτυποῦντες.

Τρυγοδίγησις. Βυθίζοντες τι πράγμα εἰς τρυγὸς λεκάνην καὶ περιάγοντες ὀπίσω τὰς χεῖρας, ὥφειλον διὰ τοῦ στόματος νὰ ἀναλάβωσιν αὐτό.

Φίττα μακλιάδες καὶ *φίτταροι* ἢ *φίτταμελῖαι*, παιδιὰ τῶν παρθένων, καθ' ἃς ἔτρεχον εὐφημοῦσαι τὰς Νύμφας καὶ παροξύνουσαι ἀλλήλαις εἰς τάχος.

Φρυγίδα, εἶδος παιδιᾶς διὰ κυάμων ἢ δι' ὀστράκων, ὡς ὁ Πολυδεύκης, ἅτινα θέτοντες μεταξὺ τῶν δακτύλων τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἔκρουον κατ' ἀριθμὸν.

Χαλκίδα, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν.

Χαλκισμός, ὅστις συνίστατο εἰς τοῦτο. Νόμισμα τι ὀρθὸν περιστρέφετο ταχέως ἂν λοιπὸν ὁ παίζων ἐδύνατο νὰ ἀναλάβῃ τὸ νόμισμα εἰς τὸν δάκτυλον ἐνίκα.

Χελιχελώνη, παιδιὰ τις παρθένων. Μία αὐτῶν καθημένη λέγεται χελώνη, ἄλλαι δὲ περιτρέχουσαι, ἐρωτῶσι «χελιχελώνη, τί ποιεῖς ἐν τῷ μέσῳ;» Ἡ δὲ ἀποκρίνεται. «Ἔρια μαρύομαι καὶ κρόκην Μιλησίαν.» Εἶτα ἐκεῖναι πάλιν «Ὁ δ' ἔκγονός σου τί ποιῶν ἀπόλετο;» ἡ δὲ λέγει «Λευκὰν ἀφ' ἵπων εἰς θάλασσαν ἄλατο.»

Χυτρίδα, παιζομένη οὕτως. Καθέζετό τις ἐν μέσῳ, εἶτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθεζόμενον, τὸν κάμνουσι νὰ περιστρεφῆται, ἕως οὗ συλλάβῃ τινὰ, τίπτοντες αὐτὸν εἶτα καθέζεται ὁ συλληφθεὶς.

Ωμιλλὰ. Περιγράφοντες κύκλον, ἔβριπτον ἀστραγάλους ἢ κάρυα, προσπαθοῦντες νὰ μείνῃ τὸ βριπτόμενον ἐντὸς τοῦ κύκλου ὃ δὲ ἐπιτυχὸν ἐνίκα.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ παρὰ τῶν διαφόρων συγγραφέων ἀναφερόμεναι ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησι παιδιαί.

Ε. Σ.

Ἡ ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

(Συνέχεια ἴδε φυλλάδιον 29).

ΒΣΗΠΕΡΑΝ τινὰ ἡ δεσποσύνη Μωβερνή καθημένη ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς συνωμίλει μετὰ τῆς θαλαμηπόλου τῆς, ἐκεῖ πλησίον καθημένης. Ἡ νέα ἦτο δυσηρεστημένη καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν, διότι ὁ καιρὸς ἦτο ὀμίχλώδης καὶ ἡ γῆ ἐκαλύπτετο ὑπὸ χιόνος· ἔφερε δ' ἐπὶ τέλους τὴν ὀμιλίαν μετὰ πολλὰς περιστροφὰς εἰς τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὴν θέμα.

— Τί πρόστυχος ἄνθρωπος εἶναι αὐτός ὁ Οὐϊλιάμ, εἶπε· δὲν εἶναι ἀληθές, φιλότατη μου Μαργαρίτα; Δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι ἄσχημος, καὶ ἐν τούτοις ποτὲ δὲν κατώρθωσα νὰ τὸν ἀγαπήσω. Νομίζω ὅτι εἰς ἐρωτόληπτος πρέπει νὰ εἶναι κομψός, πρόθυμος, καὶ ὅμως θὰ πιστεύσης ὅτι σήμερον ἀκόμη δις ἢ τρίς εἶπον δυνατὰ ὅπως μὲ ἀκούσῃ.— Θεέ μου! πόσον ἐπιθύμουν νὰ ἔχω μίαν ἀνθοδέσμην ἐξ ἱῶν! Ἄλλ' ὁ βαρῶνος ἔκαμε τὸν κωφὸν καὶ εἰσέτι περιμένω τὴν ἀνθοδέσμην μου! Γελᾷς, Μαργαρίτα, ἐν τούτοις τὰ πράγματα ταῦτα, τὰ μικρὰ φαινόμενα, εἶναι σπουδαῖα, καὶ τόσον πολὺ μὲ ἐνδιαφέρουν, ὥστε προθύμως ἔδιδον τὸ ἐκ μαργαριτῶν περιδέραιόν μου ἀντὶ ἐνός ἴου.

— Πολὺ ἀκριβὰ πληρώνεις τὰς ἰδιοτροπίας σου.

— Ἰδιοτροπία ἢ ὄχι, θὰ τὴν αἰθανθῇ ὁ Κ. Δορσέτ περισσότερον παρ' ὅσον φαντάζεται.

Καὶ ταῦτα εἰπούσα ἡ χαρίεσσα κόρη ἔθηκε τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου καὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ κοιμηθῇ, ἐν ᾧ ἡ Μαργαρίτα ἔπινε καφὲ ἵνα ἀπομακρύνῃ τὴν ὑπναλίαν τῆς. Ἡ ἄγρυπνος φύλαξ ἔπιε πολλὰ κυμβία, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἀφοῦ ἀντέστη πρὸς ἀκατανίκητον κάρωσιν, ἔκλινε τὴν κεφαλὴν τῆς ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἔμεινεν ἀκίνητος.

Ὅτε ἡ δεσποσύνη Μωβερνή ἐξύπνησε τὸ πρῶτον ἀντικείμενον ὕπερ πλησίον τῆς κλίνης τῆς ἐπὶ τοῦ μικροῦ βερνικωμένου τραπεζίου τῆς παρετήρησεν ἦτον ἀνθοδέσμη δροσερῶν ἱῶν ἐντὸς κρυσταλλίνου δοχείου.

— Θεέ μου! ἐρώνησε, φιλότατη μου Μαργαρίτα, τρέξε νὰ σὲ ἐναγκαλισθῶ! Ποῦ λοιπὸν συνέλεξες τὰ ὠραῖα ταῦτα ἴα;

Ἡ Μαργαρίτα ἔκπληκτος μάτην ἰσχυρίζετο ὅτι δὲν συνέλεξεν αὐτὴ τὰ ἄνθη ἐκεῖνα.